

56 H E B D O M A D A III.
columbarum , quantò erat vilius . Quid tu redes Deo tuo ?

3 Considera deuotionem , qua filium suum , & munus Sacerdoti præsentauit : qua hanc oblationem comitata sit intensionis puritate ? qua charitate ; &c. Confer tuam cum illius deuotione . Vide , quantum tibi desit : penetra ejus necessitatem in tua vocacione . Digere tibi tempora , & actiones , quibus te magis cum Deo coniungas .

DOMINICA III. POST EPIPHANIAM.

Quare Christus offerri voluerit .

ITulerunt illum in Hierusalem , ut sifferent eum Domino . Luc . 2 . Considera auctorem legis voluisse implere opere , quod verbo iussit . Legislator , aut Doctor nullo magis legem suam , aut doctrinam firmat , quam opere . Multa de virtute , de Deo alii dicis : sed facine etiam ? Non laudatur à Christo , qui solum docuerit , aut præceperit , sed qui fecerit , & docuerit . Vide ergo ut verba tua firmes operibus . Virtus enim consistit non in dictis , sed in factis .

2 Considera eum , qui venerat Magister Humanitatis , nullam ejus exhibendæ occasionem præterire . Et stimabitur purus homo , ut ceteri , eadem lege peccati obstrictus : quid tum ; Dei Filius magis attendit , quæ grata sunt Patri , quam quæ sibi honorifica . At tu fortè contrarium attendis ; Fortè etiam , quæ Deo debes , ad tuum honorem torques ; Quo plus tu ipse honori tuo studes , minus enim Deus procurabit , minus concedet : quia gloriam suam alteri non dabit .

3 Cor-

POST EPIPHANIAM . 57

3 Considera , Christum voluisse duplici titulo nostrum esse : id est , qui datus à Patre fuerat voluit in præsentatione emi , ut ait S . Tho . de Villanova . Vide quomodo titulos querit , &c cumulat ? quibus tuus sit . Idem tu præsta in illum . Quot tibi suppeditunt ? quot tu perdis , ac negligis ? Esto post haec sollicitus , magis ut sis Dei , quām fueris haecenus . Titulos suggredit omnis hora , omnis creatura . Quo tu magis Dei fueris , Deus erit magis tuus .

F E R I A . I I .

Mater Filium , Filius se ipsa Patri offert .

IConsidera , qui fuerint affectus Virginis in Deum , cui hanc hostiam offerebat , fidei , adoracionis , gratiarum actionis pro omnibus donis sibi impensis , charitatis , sui ipsius resignationis : quæ deinde in nos charitas , quia eum offerebat Divinae iustitiae pro nostra salute . Gratias age Virginis . Disce hanc quoque hostiam illelud affectibus pro peccatis tuis offerte . Cum hac offer te ipsum , quidquid es , quidquid potes : alias acceptus non eris . Nihil enim gratum est Deo , nisi quod cum Christo , aut ejus meritis offertur .

2 Considera , quomodo se Christus ipse aeterno Patri obtulerit ad promovendam ejus gloriam , & salutem generis humani . Id verbum cum quanto , quām puro affectu sine omni suo commodo ? Accende in te zelum glorie Dei , & salutis proximorum . Offer te & Deo , & ejus viratris Superioribus ad quævis ardua . Detestare priorem temponem . Petre gratiam , &c. Cogita Christum tunc etiam ad te respexisse . Quid ei deos ? Redere

58 H E B D O M A D A III.

dere potes imitationem , alias nihil .

3 Considera , quām grata fuerit hæc oblatio Deo , quia offerebat Mater , offerebat se ipsum Filius ; offerebatur Filius pretium totius mundi , dilectissimus Patri , offerebatur in finem gloriae Dei , & pretium Redemptoris nostræ . Gratulare Patri , Matri , Mundo , quod una tandem inuenta sit oblatio , que Deo placat . Agnosce & in tui pretium oblatum . Expende , quanti te fecerit Deus : quantum te amauerit . Et quid reddes , nisi amore? hunc etiam bratum amanti reddit .

F E R I A I I I .

De occurso Simeonis senis , & ejus elogio .

1 **E**t homo iste justus , & timoratus . Luc .
2. Pulchrum fandi senis elogium . Optima ad recipiendum in ulnas , vel in animam Christum dispositio est , Justitia , seu vita sanctitas , & timor . Justitia Christum nobis unit , timor unitum conservat ; dum non solum expellit peccatum , sed minimos etiam nèvos arcit . Nam , qui timet Dominum , nihil negligit . Dilce ad conservandam animæ puritatem minimos defectus curare , ne per hos viam majoribus aperias , & paulatim decidas . Perfectio virtutis in minimis elucet . Tunc hoc agis .

2 *Explanans consolationem Israel* . Sciebat promissum Salvatorem ; sed videbat tot elabifacula , tot Patriarchas , ac Prophetas , qui eum sperabant , interim emortuos : ipse tamen constanter expectabat . Quām magna hæc in Deum fiducia ! quām constans expectatio !

Quam

POST EPIPHANIAM . 59
Quam tu expectas consolationem ? abit ut vanam , vel caducam à creaturis . Ergo sanctam in solo Deo ? sed nondum experiris ? nondum tibi assecutus videris ? Expecta Dominum grandi fiducia , & constanter . Aderit certo re ipsa , si cum spe preoccupaveris .

3 *Et responsum accepérat à Spiritu S. non visum se mortem , nisi prius videret Christum Domini* . En quid promeritus sit justitia tua , timore , & expectatione ? nempe certitudinem videnti Christum . Fortè nec aulus fuit de hoc interrogare , sive ex humilitate , sive ex certa fiducia , & tamen responsum accepit . Habes aliquid similes felicitatis . Quot mandata , quot regulas , tot habes à Spiritu Sancto responsa , non vulturum te mortem , si ea observes , cum justitia , timore , & fiducia . Sic enim dictum est : *Hoc fac , & vives* . Tuum est , ut hanc tibi promissionem certam reddas .

F E R I A I V .

Simeon accipit Christum in ulnas suas .

1 **E**t venit in Spiritu in templum . Luc .
2. Considera S. Simeonem motum ab eodem Spiritu , à quo promissionem accepérat , festinans spiritu fervido , ac sitibundo in templum ipsa hora , qua Christus inferebatur . Hanc opportunitatem si distulisset , non vidisset Christum Domini . Quantum est opportunitatem , & gratiam oblatam artipere ! Noli differre , cùm gratiam habes ; fortè hæc ultima est æternum non reditura . Hoc ipsum te moveat , quod haecenus plures neglexeris , cujus merito cum dolore recordaris .

E 2

2 Ef

HEBDOMADA III.

2 *Et ipse accepit eum in ulnas suas. Promisum solum erat, quod videbit Chalillum : at insuper eum in ulnas accepit. Plus dat Deus, quam promittat. Tu contra plura spondes, & proponis, quam praestes. Noli esse tam parcus in eum, qui in te tam est liberalis. Accepit eum inter brachia : per que, ut ait Hugo, nostrae operationes significantur. Ad Deum quidem pervenitur desiderii, sed non tenetur nisi operibus. Erras ergo, si proposita statuisse contentus, ad opera non progrediari.*

3 *Et benedixit Deum, & dixit: Nunc dimitis servum tuum, Domine, &c. Considera, qui fuerint gerentis affectus, fidei, spei, charitatis, gratulationis tam tibi, quam toti mundo, resignationis, ac potissimum morienti desiderii : quo significat, le nullius creaturæ amore in vita hactenus detentum, sed sola spe videndi JESUM. Felix anima, quæ in nullas creaturas amorem spargit, sed totum in Deum colligit. Hoc postulat finis tuus, ad quem creatus es. Abstrah ergo a creaturis affectionem. Tantum accidis ad Deum, quantum ab illis recedis.*

F E R I A V.

S. Simeon prophetat de Christo.

Ecce positus est hic in ruinam. Luc. 2. Salvator in ruinam? sed eorum, qui cognoscunt quidem Deum, sed non secundum cognitionem honorabunt, qui abutentur gratias, & per suam malitiam vocatione non obsequentur. Time, ne & tibi sit in ruinam, si gratis ejus non utaris. Dole tam frequenter carum abusum. Ora tibi efficaces dari. Sta-

tue

P O S T E P I P H A N I A M. 61

tue cooperari. Sit potius in ruinam tuarum passionum exemplum suo, & auxilio.

2 *Et in resurrectionem multorum: immo omnium, si velint. Nemo a gratia resurgendi per Deum excluditur. Quæ bonitas ista Dei? offensus gratiam offert; Iesus lædentis amicitiam querit. Non vult mortem peccatoris, sed ut convertatur, & vivat. Nec hoc bono, aut commido suo, sed tuo. Impensis ergo Deus tua vult bona, quam tu ipse tua. Quod si resurgas ejus ope, quoties iterum tua malitiacardis? Pudor! ita demum refuges, ut cadas nunquam. Sed pondus passionum opprime, ne te in lapsum trahant.*

3 *Et in signum, cui contradicetur. Eventus vite Christi dedit Prophetae veritatem. Perpetuam enim sustinuit a peccatoribus adversus semetipsum contradictionem: quæ situs ab Herode ad necem, à Judæis parati in eum lapides, damnata, aut spreta ejus doctrina, ipse tanquam scopus omnium opprobiorum, calumniarum, & cruciatuum positus. Sed & quoties tu vita ejus, & doctrinae contradixisti! Sit tibi post hac signum JESUS, non cui contradicas, sed qui te conformes, aliquid tua desideria, tuas actiones coniicias.*

F E R I A VI.

De iis, quæ Simeon B. Virginis prophetavit.

Tuanum ipsius animam pertransibit gladius. Luc. 2. Vide, quomodo jucundis acerba permiscet Deus. Audiverat ex Simeone B. Virgo laudes, ac benedictiones sui filii. Quæ hioc gaudia? jam de gladio audit, qui filii non corpus, sed ipsam animam sit pe-

E 3

ne-

62 H E B D O M A D A I I I .

nettaturus . Ut Mater enim , & filii amantis-
fima , non poterit non gravissime sentire inju-
rias filii . Nam amati injuria est amantis tor-
mentum . Vis signum , an JESUM ames ? Explo-
ra , quomodo ejus injurias feras , tam à te , quam
ab aliis illatas . Doles , detestaris , impedis , &
hoc quidem ardente zelo ? Confide , quod ames ;
& exardeste in omnem Dei injuriam .

2 Tuam ipius animam pertransibit gladius .
Considera causam , ob quam voluerit Deus B.
Virgini hunc doloris gladium jam in infanthia
Christi per prophetiam imprimere . Fortè vo-
luit eam Christo magis conformem : ut sicut il-
le ab infanthia semper habuit sibi presentem pa-
ssionem suam , ita & illa semper eisdem memo-
ria torqueretur . Vide , quod evadas per affidiam
crucem , & mortificationem : ad similitudinem
Christi . Crescit enim virtus , cum adversis
probatur : per maiorem virtutem Christi es simili-
or . Amas hanc similitudinem ? ama cruce-
m . Ad hanc te magno animo resolue ; hanc
amplectere .

3 Tuam ipius animam pertransibit gladius .
Considera prophetiam hanc , eo ipso quidem
momento , maximè autem tempore passionis
Christi impletam . Percurre tormenta Christi :
vide praesentem Crucis Virginem . Cogita , quis
dolor Matris ob tam graves in tantum filium
injurias fuerit . Sed & tu hunc gladium Matri
infixisti , qui filio tot injurias , & tam graves ir-
rogasti . Dole , & time gladium ira Dei .

S A B B A T O .

De Annæ Prophetiæ occursum .

¹ N on discedebat de templo , jejuniis , &
obsecrationibus seruens die , ac nocte .

Luc.

P O S T E P I P H A N I A M . 63

Luc. 2. Considera perseverantiam hujus sanctæ
Matroneæ in dictis exercitiis , à quibus non re-
mittebat . Non meretur virtutis nomen , quam
non comicitur perseverantia . Apud Deum hac
sola coronatur . Quomodo tu ad coronam per-
tinges ? Quām multa proponis ? quām pauca exe-
queris ? Minima difficultate frangeris , &c . Per-
rump pe tandem , reddetur suave , quod credebas
laboriosum .

2 Non discedebat de templo , jejuniis , & obse-
crationibus , &c . Ibid . Considera deinde ipsas
hujus viduae virtutes , virginalem , & vidua-
lem ejus castitatem , exactam legis Divinæ ob-
servantiam , frequentem cum Deo communica-
tionem , rigidam abstinentiam . Atq; his me-
ritis est JESUM verum DEUM agnoscere , hec
enim sunt , quibus se Deus communicat peni-
tū agnoscendum . Vis , ut Deus se tibi exhibeat ?
habe cor mundum . Observa mandata , & regu-
las : sàpè cum DEO colloquere : retrah te à
fensus delectamentis .

3 Et hac ipsa hora supervenient . Ibid . Con-
sidera hanc Annæ felicitatem ad hanc horam
esse à Deo depositam , ita tamen , ut & ipsa hac
eadem hora occurrat , ceteroquin eo solatio
non potitura . Ita Deus gratia tuas certo tem-
pori , & occasione alligat , quas nisi ea hora ar-
ripias , fortè nunquam obtinbis . Vide ergo ,
né hac hora oblatam gratiam præterreas . Per-
duntur sàpè multæ , dum una negligitur . Nam
Deus eas velut i per catenam ducit , ut , si uni
coopereris , plures promerearis . Si scires abuna-
hac pendere tuam salutem , quid ageres ? Et for-
tè pendet . Ne ergo sis segnis , & incurius .

DOM. IV. POST EPIPH.

De affectibus, & sermone Annæ Prophætissæ.

ET hoc ipsa hora superveniens. Luc. 2.
Confiderat, quæ fuerint interni affectus Annæ agnoscens sub velo Carnis verum Deum: quæ fides, spes, amor, gaudium, gratitatio, fui resignatio, &c. Sunte iidem tui in Deum velo accidentium panis tectum? Si credis, cur non major est in eum reverentia? Si speras, cur affligeris adversis? Si amas, cur amorem dividis in creaturas? Si gaudes, cur solatia ex cæno mendicas; Sigratularis tibi tanto bono, cur alia extra Deum aestimas? Si te resignas, cur toties te iterum recipis &c.

2 Confitebatur Domino. (Ibid.) hoc est, benedicebat, & glorificabat Dominum. Vehementes enim affectus erumpabant in verba. Sed quæ fuerint, non exprimitur. Credi tamen potest, laudasse Dei bonitatem, ac misericordiam, quam fecit cum servis suis: admiratam suisse ejus humilitatem, & exinanitionem. Unde fit, quod sis tam sterilis in laudes Dei? quia nimis tibi tepidè, aut parum afficeris. Amanti enim de amato non defunt verba. Quod loqueris, prodit, quid ames. Examina te ipsum & verba, sermonesque tuos, & deprehendes, ubi sit animus, unde evocandus.

3 Et loquebatur de illo omnibus, Ibid. Et quid loquebatur? sine dubio, hunc esse tandem expectatum Messiam: huic soli impendendo amores, &c. Nonne hoc professio & vocatio tua exigit, ut ad cognitionem, amoremque JESU erudas, & inflammes om-

POST EPIPHANIAM. 65
nes, qui ejus sanguine redempti sunt, nulli quamvis misero, & egeno te subtrahas? Cur ergo vel omnino subterfugis? vel reiciis viliores? Nunquid ideo vilis est anima, quia vili lacerna regitur? an pro compitis solum mortuus est Dei filius? vero zelo nulla anima est vilis. Accende igitur hunc in te zelum amarum,

F E R I A II.

Christus secundum legem redimatur quinque scilicet.

1 Ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo. Luc. 2. Et si nulla fiat ab Evangelista mentio, quod Mater Christum consueto pretio a Sacerdote emerit: certum est tamen, eam omnem apicem legis impleuisse; ac proinde etiam quinque scilicet pro eo depositisse. Considera ergo. Quis eum emat; Nempe B. Virgo, non ut sibi servet, sed ut eum nobis nutriat, sequere postea nobis totum impendat. Debes ergo grates Virgini tantum de tuo bono sollicitæ. Et quibus affectibus tibi redditum exicies?

2 Considera, à quo eum emat? Ab æterno Patre, cui oblatus erat. Donaverat eum nobis per Incarnationem: redonat, aut vendit illum iterum nobis, novos quærens titulos, quibus suum Filium totum faciat nostrum. Ad eos nostra salutis fatigat: ut quævis oblatum sibi Redemptorem iterum nobis reponat. Utrum sic ego cum DEO agerem? offero toties cor meum, voluntatem, & facultates ceteras: sed quod donavi momen-

66 HEBDOMADA IV.

to recipio. Nunc accipe DEUS cor meum, voluntatem, corpus, & animam irrevocabili dono, & tu de iis ad libitum dispone.

3 Considera, quo pretio ematur, nempe secundum legem quinque sicutis. Vide, quam parvo emitur DEUS. Quamvis sit infinitum bonum, noluit à te exigere infinitum pretium, tuus consulfens egrestati; noluit ingens aliquod, ne ejus emendi excusationem pretenderes; noluit nullum, ut rigidiore titulo tuum faceres. Inexcusabilis ergo es, ô homo, si tantum bonum tam parvo, tam obvio pretio non emas. Et tamen quoties in vanitates, & sensuum oblectamenta plus pretii, plus inquam, laboris effundis.

FERIA III.

Herodes iratus.

Tunc Herodes videns, quoniam illusus esset à Magis. Matth. 2. Considera ilud, *Videns*. Promiserant quidem Magi, se redituros. Sed intervenit dispositio DEI iubentis per Angelum, eos alia via redire. Hoc ignorabat Herodes; & tamen tam certum habet, ac si videret Magis fuisse animum illudendi. Vide, quam turpiter erret suspicio! audet scrutari intentionem, & tanquam certissima habet somnia, quae sibi singit. Non videt, sed cœcè graditur; id est errat, & animum turbat. Detestare hoc malum, & potius cœcus sis in aliorum factis, quam ut suspicio oculo videoas.

Videns quoniam illusus esset. Illusor ipse Herodes erat. Magis per simulationem impostrat. Qualis ipse fuit, tales illos judicavit.

Pote-

POST EPIPHANIAM. 67

Poterat non redditum illorum in melius interpretari, & minus turbatus fuisse. Disce tu hoc agere, nè fortassis optima in venenum vertas. Nonne tibi id fieri velles? fac ergo aliis. Magna tibi inde quies erit, quia finisira iudicia plurimorum turbant animum. Reflece, dole, propone.

Irasus est valde. Considera Herodem in ira cepissi consilium occidendi Christum, quam crudele! quam enorme! Ira nihil sanum suadet. Non potest bonum esse consilium, quod dicit passio. Quoties, quæ in passione decrevisti, tibi redditus damnati! Disce ergo tuas passiones opprimere, ne te ad penitenda consilia deducant. Vide an, &, quæ tibi dominetur; statue, quibus modis domes.

FERIA IV.

Decretum DEI de subtrahendo Christo
Herodis iræ.

Considera, quam sint longè alia consilia de vita Christi. Poterat DEUS vel Herodem perimere, vel iram extinguere, vel filium invisibilem reddere. Decernit, ut fugiat. Quale hoc medium? quam dignitati Filii DEI contrarium? quo incommodis objectum? ita DEUS cum iis agit, quos amat: apera illis & difficilia decernit. Esne tu dignior Filio DEI? Si dura à te DEUS experimenta exigit, quid lamentaris? Agnosce hæc esse ejus in te amoris argumenta, & mitius feres, & gaudebis, & gratis asages.

Considera, voluissi DEUM, ut hæc fuga fieret, non ad Magos, apud quos Christus

61 HEBDOMADA IV.

fuisset in honore , & veneratione , sed in **Ægyptum** , ad gentem barbaram , & Iudeis infensam , procul ab amicis , & notis . Ita Filio suo toto infantia temporē nec ab amicis solatum , nec à notis honorem , aut commoditatē admisit . Et quid tu quāris agnoscī , & stimari , honorari , commoditatibus instrui ? Si te servum Christi agnoscēres , reiiceres ista , & gauderes potius latere , contemni , affligi . Au-de hoc à te exigere , ut Christo propior accedas .

3 Considera , quod ait Imperf. hom. 2. **Rerūdaturum esse Dominum** , qui non iraferitur in finem , quantamala fecerit super **Ægyptum** , id est mittit Filiū suum in eam , & dat illi magna reconciliacionis signum . Quam bonis DEUS quibus ex iustitia sustulit primogenitos ex misericordia suam primogenitam committit . Discit peccator , dum à DEO plectitur , non desperare in finem . Immō ipsum plectere , est quoddam bonitatis documentum . Castigat enim omnem filium , quem diligit ? Tu pœnam omnem humiliſ excipe , & bonitati ejus te configna .

FERIA V.

Joseph monetur ab Angelo , ut fugiat in **Ægyptum** .

3 **A**ngelus Domini apparuit in somnis Joseph , dicens : surge , & accipe puerum , & Matrem eius , & fuge in **Ægyptum** . Matth. 2. Considera praecepti circumstantias . 1. Monet Angelus DEI nomine tanquam per supētiorēm . 2. Non Virginem , & si excellētiōrem , sed Josephum tanquam caput familiæ . Per superiorēs enim regit , quibus , ne erent subditī , assīstit . 3. In somno monet , Rumpenda est quies , ubi DEUS vocat . 4. Accipe

POST EPIPHANIAM . 69

Accipere jubet puerum , & Matrem . De cetera tūpellestī nulla cura . Omnis sopollex tua sit , JESUS & MARIA 5. In **Ægyptum** abeundum , in terram hostilem , ut tutus sit JESUS . Designari tibi locum patere , non elige . Si periculofus tibi videatur , DEUS proteget , qui designavit .

2 Er esto ibi , usque dum dicam tibi . Moræ tempus non determinat . Occupationis , loci , officii , afflictionis tempus DEO remitte . Ipsa cura est de te , mutabit cum expediet . Quantum tu ipse de te disponis , aut ad votum disponi procuras , tantum te subtrahis Divinæ gubernationi . Quantum inde turbationis , si non obtineas ; si obtineas , quām parum meriti , quām parūm solatii , quām multūm periculi :

3 Qui confurgens accepit puerum , & Matrem ejus nocte . En obedientiæ perfectionem . 1. Cum iudicii subjectione , etiā multa occurrere potuerunt , quæ obtenderet . 2. Cum voluntatis promptitudine , in re tam ardua , & difficulti . 3. Cum executionis celicitate , ipsa nocte , abrupto somno , relictis omnibus , quæ habebat . 4. Cum hilaritate , quod sciret hanc esse DEI voluntatem . Expende tuam ad hos numeros obedientiam .

FERIA VI.

De ipso itinere fugientium in **Ægyptum** .

1 T secessit in **Ægyptum** . Matt. 2. Considera , qui fuerint animorum sensus Josepho , & MARIAE . Experiēbantur molestias itineris , injurias aeris , duritiam hominum , penuriam cibi , &c . Sed in his omnibus una hac cogitatione recreabantur : omnia

70 HEBDOMADA IV.

nia hæc agimus, & patimur pro JESU salvando. Hinc quæ solatia? quæ dulcedo? omne enim amarum hac cogitatione dulcorabatur: Hoc tu principio nitere in adversis. Pro Deo patior.

2 Considera quis animi fensus infantis fuerit, qui sciebat le ad necem queri, qui venerat, & ipsi etiam Herodi vitam dare. Putas non vulneraverit animum tanta ingratitudo? Vide, ne parem doloris occasionem sæpius Christo præbeas, dum tot beneficiis, & gratias non respondes. Sed poterat omnipotens infans vindictam sumere de Herode, suumque honorem tueri: at noluit. Falsum ergo est principium amoris proprii: non tolerandum id, quo honor pericitatur, &c.

3 Considera, quæ Christus in corpore eo itinere passus fit: Ætas erat tenera, hyems perfrigida, pluviae, nives, diversoria villa, quandoque nulla, paupertas parentum summa, barbaries hominum, &c. At non ex necessitate hæc tolerabat, sed voluntate. Et ego pati refugio, & ea quoque, quæ necessitas affert: ego commoditatibus meis studebo?

S A B B A T O.

De iis, quæ JESUS passus est in Ægypto.

2 Considera, quæ in animo passus est. Videt se in medio nationis pravæ, cultum Deo negantis, idolis tribuentis: ardebat interim zelus gloriae Dei. Hinc quod vulnus ejus animo, qui clare perspiciebat, quid sit Deus: quæ indignitas ejus offendit; quanto affectu vitam suam ad tollenda peccata offe-

re-

POST EPIPHANIAM.

71
rebat? Quam parùm in me zeli est, quem non tantum aliena peccata non vulnerant, sed vix propria: Accende in te zelum hunc, & attende magis, ut opera tua non dispiceant Deo.

2 Considera, quæ Christus in se sit passus. Defectum non superfluorum tantum, sed etiam necessariorum. contemptum ab hominibus, cum non alius haberetur, quam fabri filius. Et hoc non ex necessitate patiebatur Rex gloriae, sed ex voluntate; & cum gaudio, quod sciret sic placitum esse Deo. Condole cæcitatí Ægyptiorum non agnoscentium JESUM. Vide, ne tua sit horum similis. Admirare, & lauda Christi patientiam, sed non pigate imitari, quod laudare delectat.

3 Considera dolorem, quem habuit JESUS aliis compatiendo. Primò quidem SS. Matris suæ, & Josepho, quos sui cauła videbat durum illud exilium tolerare, qui dolor sine dubio fuerit ad mensuram amoris, quo in eos ferebatur. 2. Infantibus innocentibus, qui etiam sui causa crudeli carnificina laniabantur. Difce compati aliorum malis, eorum præservit, qui in innocentia sua Herodis, seu malicii gladio occiduntur. Quantum his depravandis studet iniquitas, tantum tu reducendis stude.

DOMIN. V. POST EPIPHAN.

Cædes Innocentium.

1 M itens occidit omnes pueros, qui erant in Betlehem. Maeth. 2. Considera 1. sanguinariam Herodis crudelitatem. Unum vult morti datum, & omnes occidit. Quid decudit unica ambitionis passio! immo quævis, nisi edo-

edometur. Lapsum tuos rememora, quos una quandoque passio causavit; & tuo danno disce eam opprimerem, ne te opprimit. Nec differendum est, quia tempore adolescit.

2 Abimatu, & infra. Ibid. Considera, quam cautelam patrando sceleri Herodes adhibeat Nam 1. Non sua manu eos occidit, sed mittit ministros; ut si arguitur, excessum in hos retorqueat. 2. Occidit omnes, ut tanto certius is perimitur, quem volebat. 3. Non tantum in Bethlehem occidit, ubi accepérat natum Christum, sed etiam *in omnibus finibus ejus.* 4. Non solum eos, qui à tempore stellæ ortæ nati erant sed etiam qui anteā. Non patere, ut filii tenebrarum sint cautores ad malum patrandum, quām tu ad declinandum. Omnem cautelam adhibe, ne qua te pars boni prætereat, nequa parte subrepat malum.

3 Considera admiranda Dei consilia, qui ipsis hominum sceleribus utitur in bonum. Nam ut observat S. Chrysostomus hum. 9 fortè hi pueri non erant futuri boni. Ergo beneficium fuit illis mors accelerata. Deinde crudelitas ipsa divulgata Romæ, servivit, ad divulgandum Messiae adventum, cultum eidem à Magis delatum. Disce malis ad bonos, tibique salutares, & Deo glorioſos fines uti. Magna hic Dei imitatio: magnum tibi lucrum.

F E R I A II.

Monetur Joseph de reditu ex *Ægypto.*

Defuncto autem Herode. Matth. 2. Considera Herodem, qui per mortem Christi suum regnum stabilire volebat, per suam mortem eo excidisse. Iustus est Deus, Diff.

Disfimulat peccata ad tempus, sed tandem plebit, cū minime opinamur. Time, dum peccasti, aut ne pecces, iustitiam; qui, dum peccas, non amas bonitatem.

2 Angelus Domini apparuit in somnis Joseph in Ægypto. Ibid. Considera Dei providentiam, qui statim Herodis mortem Josephu nunciat. Quam putas gavilus sit Joseph, quod sui tantam curam à Deo geri animadvertis? Quām fuerit in fiducia erga Deum firmatus. Lauda & tu Divinam providentiam. Proice cogitatum tuum in Dominum: ei te gubernandum commite. Erit illi cura de te; & videbis tristum etiam rerum lætos eventus.

2 Surge, & accipe puerum, & Matrem ejus, & vade in terram Israhel. Ibid. Terra Israhel ampla erat. In quem ejus locum concedat Joseph, non determinat Angelus. Fortè ut Joseph iterum recurrat ad Deum, & de loco inquirat. Gaudet enim Deus frequente noſtra ſecum communicatione. Ideo non omnia simul declarat, quæ à nobis vult fieri: Da ergo hoc Deo gaudium: ſepiuſ ad eum recurre. Haec via est, ſe cum eo magis uniendi.

F E R I A III.

De reditu ex *Ægypto.*

Qui conſurgens accepit puerum, & Matrem ejus, & venit in terram Israhel. Matth. 2. Considera etiam omnino Josephi, & B. Virginis promptitudinem ad adēdandum; ac ad deferendam Ægyptum. Nec alio titulo est reditus gravior, quām quod Deo ita placet. Nec diſpliceret remanere diutius, etiam in ærumnis, ſi ita Deo placet; ab hu-

ab hujus enim nata cum omni indifferentia pendebant. Quæ verò tua est indifferentia? ad mandata es morosus: quod potes, reculas; quod non potes, expertis: de bono, & malo iudicas, prout tibi sapit bene, aut male: singis te non posse, quod non vis: tanquam debitum petis, quodamnam; tanquam injuriam accipis, si petenti negatur, &c.

2 Audiens autem, quod regnaret Archelaus in Iudea pro Herode patre suo, timuit illud ire: Ibid. Considera, nihil quidem tuus; quod Ioseph timere posset in Iudea, Nam mortui erant, qui quererant animam pueri. Habet tamen Joseph, quod optimæ conscientiae habent: etiam in securitate timet, ne perdant JESUM. Esne & tibi hujus rei sollicitudo; Quam verò necessaria in tot periculis? Hac adempta omnia perdidisti; immo & te ipsum. Vigila, &c.

3 Habitavit in civitate, qua vocatur Nazareth. Ibid. Non elegit sibi Christus Hierosolymam caput Regnum, & populus frequentatam; sed Nazareth locum vilem, à quo etiam per contemptum vocatus est Nazareus. Hoc est ingenium Christi, semper sibi humiliora eligere. Quam diversum est tuum! Ignominiam Christi facis, si alia queraris, quam ipse. Tanto maiorem facis Christum, quanto te minorem.

F E R I A IV.

De ascensu Christi cum parentibus
in templum.

I Bant parentes ejus per omnes annos in Hierusalem. Lyc. 2. Considera piam, & constantem hanc fuisse Josephi consuetudinem, orandi causa ad templum ascendere: quod quidem agebat ex lege, qua omne masculi-

culum obstringebatur. Vide, quam accurata legem adimplat, & quidem ex constante consuetudine sancta. Utinam ad hanc tu consuetudinem regularis observantiae pervenires. Pia consuetudo, non est mera consuetudo, sed constantia. Hanc ut obtineas, quicquid agis, considera, age, & ad regulam reflecte. Quantus esles, si id à principio vocationis egisses.

2 Ibant parentes ejus. Considera non solum Joseph, sed & B. Virginem ascendentes in templum, & hanc quidem nullam habuisse obligationem; quia lex solis masculis data erat. Quia tamen erat opus bonum, quo obsequium praestabatur Deo, sufficit ad illam permovendam. Nimis parcer cum Deo agit, qui nihil agit, nisi ad quod tenetur. Si Deus tecum ita ageret, quam miser esles! Ergo qui tanta à Deo merè liberaliter accipis, reddet aliquia supererogatoria. Fecistine haec tenuis; faciesne in posterum? quam? quando? quo affectu?

3 Considera etiam Christum ivisse in comitatu parentum, tam ut legi satisfaceret, tum ut aeternum Patrem veneraretur in domo sua, praefcripto tempore communis venerationis. Felices parentes tanti filii comitatu! Felix tu, si semper JESUM tecum habeas! quid solati deesse possit cum JESU? vide, cum quanto spiritu, & fervore hic puerulus properet: Excita in te similem, cùm ad Divina accedis.

F E R I A V.

De eodem ascensu in templum.

A Scendentibus illis Hierosolymam secundum consuetudinem, 2. Considera, redu-

76 HEBDOMADA V.

reducem ex Egypto Iosephum timuisse ire Hierosolymam , quod ibi regnaret Archelaus . At etiamnum regnabat . Cur modo non timet ? Quia nemp̄ hic agitur de cultu Deo exhibendo . Tunc enim exundens est timor , & fortianimo , quæ Deo debes , præstanda . Sic Deum timenti nihil eveniet mali . Dum tu ejus obsequium curabis , præstabit ille securitatem .

2 Confidera Christum anno ætatis 12. ascendiſe in templum , quando scilicet communi hominum opinione pe rimum prodere solet judicium ? ut prima statim ætate often deret , curas suas vergere ad obsequium Dei . O si hoc exemplum fecutus esis à juventute , quam felix tua esset conditio ! quam securas animæ status ! Dole te tam sero venisse . At saltē nunc scriò , & cum magna resolutione age quo d' est ab obsequium Dei , & pone tepiditatem .

3 Contemplare agentium in templo modeſiam , reverentiam , affectus , quas gratias redant pro beneficiis & sibi , & univerſo mundo collatis : quam servida sint preces ad impetrandas hominibus gratias congruas ! quam gratae Deo sint eorum oblationes , &c. Confer tuam orantis compositionem corporis , collectionem animi , fervorem spiritus , &c. Vide , in quo deficitas , & emenda .

F E R I A VI.

Remanet puer JESUS in templo .

1 C onsummati diebus , cum redirent . Conſidera , parentes JESU non ante voluisse , quamquam potuissent , Nazareth in domum suam reverti , quam solemnitas azymorum ,

POST EPIPHANIAM . 77

trum , quæ ſeptem dies durabat , undiq; expleretur . Ita ad apicem ſervare voluerant legem . Sit hoc & tuum ſtudium , in iis prefertim , quæ Divina præſcribunt . Noli mutilem Deo ſacrificium dare , aut tempori quidquam detrahere . Quod Deo detrahis , cui addis , niſi ſenſibus ? volens hoc ieciffe , cum consummati fuerint dies vita tuæ .

2 Remanet puer JESUS in Hierusalem . Conſidera affectum , quo Christus ad Divina ieribatur : qui quantum de ſe erat , voluifet ſemper repanere in domo Patris ſui ; & ob hunc finem , etiam Matrem , quamquam ſibi dilectissimā dederet ; Dei enim obsequia omnibus ſunt præterenda . Ex quo diſcas æstimare Diuinam , quæ regalis præſcripta ſunt , affectum ad ea exercitare , ac potius iis temporis aliiquid addere , ubi conſcilium eſt , quam demere .

3 Et non cognoverunt parentes ejus . Quamvis Christus non ignoraret abſentiam ſuam magno dolori parentibus futuram , voluit tamen fei ſuī trahere ; ut offendere (ait Beda) ſe alium Patrem virum habere in eis , cui ſoli in iis , qua operabatur ut ſalvator , erat ſubiectus ſine carniſ , & ſanguinis respectu . Disce , quando operandum eſt juxta tuam vocationem , extire amorem parentum , & amicorum . Ignorant hi , quae ſunt ſpiritus , & magno ſunt impedimento . Non potes eſſe Discipulus Christi , ſi in his non oderis patrem , & matrem .

Luc. 14.

S A B B A T O .

Amissum Filium requirunt Parentes .

4 Xiftimantes illum effe in comitatu , venierunt iter diei , Mirum videri potest ,

test, quomodo Mater potuerit à filio sejungi, quem tanto pererat amabat. Sustinuit tamen id, quod crederet alios Divina ejus praesentia frui, ac ipsum eos morum suavitate adse attraxisse. Ita ut serviret alii, libenter caruit eo, quo summè delectabatur. Appende hic tuam charitatem. Quàm pauca, quàm illibenter incommoda pateris alterius causa? At ut ferias proximo, etiam aliquando Deus est relinquentus.

2 Requiehant sum inter cognatos. Quia dili-
gentia? quo mortore? qua sumul resignatio-
nem? quia non ignorabant eum Deum esse, &
nihil non bene agere, quibus ad Deum, qui-
bus ad JESUM suspiriis? Itane tu perditum
JESUM requiris? Sed tamen non reperiehant
inter cognatos. Disce, non inveniri Deum,
immò perdi potius inter cognatos, inter af-
fectus sanguinis, & sensuum, inter solatia ami-
corum. Displicant ista, non colligunt affectum
in Deum. Huic tantum detrahis, quantum
illis adiicias.

3 Et non invenientes regressi sunt in Hieru-
salem. Considera, qui fuerint regredientium
sensus: doloris quidem, unionis tamen cum
Divina voluntate, quod non ignorarent hoc
altissimo consilio factum, ut majora lui accen-
deret desideria, & merendi daret occasionem:
Spei interim eum iterum reperiendi. Disce,
quod Deus faciem suam subtrahat etiam iis,
quos unicè diligit. Si se tibi subduxit, vade in
Hierusalem, consilite te in interna pace:
quære eum iisdem affectibus.

DOM. VI. POST EPIPH.

Invenitur in templo inter Doctores.

1 *Inueniunt illum in templo.* Luc. 2. Credi-
bile est, eos non uspiam alibi quæsiisse
Hieropolym JESUM, quàm in templo. Ar-
guebant enim eum ibi esse, ubi sciebant ejus
affectus versari. Disce ergo JESUM in tem-
plo quærere, hoc est, in oratione. Non inve-
niunt enim in terra suaviter viventium, non
in loculo deliciarum carnis; non *in vicis*, &
plateis distractiōnū mundi. Immò hīc po-
tiū perditur. Ne ergo te in afflictionibus tuis
ad creaturas sed orationem, & internam ani-
mi recollectionem converte. Ibi JESUM in-
venies.

2 *Sedentem in medio Doctorum, audientem,*
& interrogantem. Ibid. En iterū ubi Christus
invenitur: Inter Doctores. Nemo sibi in re-
bus animi fatis est sapiens. Magna sapientia
est interrogare, & audire eum, quis spiritum
dirigit. Interrogare, ut scias; audire, ut fa-
cias. Confunditur in sapientia sua, qui vel sic
scire negligit, vel de sufficiente sapientia sua
præsumit. Securūs cum Duce graderis per
hanc mundi sylvam infestam, quām folus. Er-
go audi, fili mi, disciplinam Patris tui, ut ad-
datur gratia capiti tuo. Prov. 1.

3 *Stupebant autem omnes, qui eum audie-
bant, super prudentiam, & responsum ejus.* Ibid.
Videbat omnium admirationem Mater, au-
diebat applausum: licet tamen confredo filio
ingens gaudium conceperit animo, mira il-
lud modestia temperavit, dum ad tantos
plausus non exultavit leviter, nec se ejus
Matrem

80 HEBDOMADA VI.

Matrem prodidit, unde aliqua gloriæ pars iu-
eam redundaret. Sicne tu etiam agis? non
prodis ea, quæ tibi sunt laudi apud homines;
non jaclæs quandoque? non libenter de tua fa-
milia, de tuis filiis loqueris? Mendicas ina-
nem laudem, veram perdis.

FERIA II.

Verba Matri ad Filium repertum.

Fili, quid fecisti nobis sic? Luc. 2. Prior lo-
quitur Mater; affectus enim amoris,
ait Sim. Gaff. non posuit amplius cobibiri, Vo-
cat Filium: hoc erat omnibus notum: non
DEUM, quod ab aliis ignorabatur. Noluit
verbū proferre, quod sibi in laudem redun-
daret. **Quid, non est increpatio**, ait Carthus.
sed pia, & amorosa conquesatio. Ostendit do-
lorem, quem habuit, ejus caufam non per-
quirit curiosè. **Quid fecisti nobis?** non ait mihi:
quo significet communem Josephi dolorē: ex quo sua etiam flet laus Josepho, quod
amaverit eum, quem perditum dolebat. **Sic**
magnitudem doloris exprimit, sicut magni-
tudinem amoris illud: **Sic Deus dilexit mun-
dum**. Joan. 3. Vide quām paucis, quam multa
imitanda exhibet.

Pater tuus; & ego dolentes. Ibid. Primas
occupat Virgo alloquendi Christum: enar-
rando sua acta primas defert Josepho. Illud
amoris sicut, hoc humilitatis, & reverentiae
in eum, qui erat caput familie, Humillima, ait
S. August. nec se merito, nec in ordine nominis
preferbat. Hoc conari tutò potes, ut amore
in Deum omnes antecellas; sed humilitas
& reverentia omnibus cede; non tam
verbis

POST EPIPHANIAM. 81

verbis, quām vili interius tui æstimatione.

3 Dolentes quærebamus te. Ibid. Significat
doloris se remedium quæsivisse. Non enim si-
stebant in eo, quod amissum J E S U M dole-
rent; sed ut doloris invenirent lenitem, quæ-
reabant. Non sufficit amissum J E S U M dolere,
si diligentiam von adhibes, ut invenias. Ideo
quandoque se subtrahit, ut tu queras; & de-
lectatur quærentis studio, & repertus cumula-
tus gaudium. Non ergo despone animo, si
amiseris; sed quære, & invenies.

FERIA III.

Responsum Filii ad Matrem.

1 Quid est, quod me quærabatis? Luc. 2.
Non sunt verba increpationis, quasi
dicat: Non opus erat me quærere, qui non ca-
sa, sed altissimo confilio à vobis recessit. Nec
inde fuit vanum quærendi studium: quiamulta
quæ non sunt necessaria, ex pio tamen af-
fectu laudabiliter fiunt. Quām suaviter, quām
amanerit hæc protulerit? quam suavitatem pa-
rentibus ingeslerit? Merebatur id parentum
studium. Si amisisti J E S U M , gustumque de-
votionis, cogita altissimo Dei confilio factum:
remitte te ejus gubernationi cum humilitate:
quære tamen studio, quo potes. Veniet tem-
pus consolationis.

**2 Ne sciebatis, quia in his, qua Patris mei
sunt, oportet me esse?** Ib. Interrogatio hæc vim
habet affirmandi; id est, sciebatis. Sciebant uti-
que, & ideo eum ibi quæsiverunt. Indicat ta-
men eum affectum, quem habuit ad ea, quæ
Patris sunt: indicant propter hæc relinquen-
dum Patrem, & Matrem: indicat hoc debitum

F. elle,

82 HEBDOMADA VI.

esse , quod alia supererat . Imprime hanc animo veritatem , & ubi causa Dei agitur , generosam cape resolutionem abscondendi quidquid charum est .

3. *Et ipse non intellexerunt verbum , quod locutus est ad eos .* Ibid. Beatisimae Virginis nouiml omnia de Christo sunt revelata , sed sicut semper crevit in gratia , ita etiam in mysteriorum intelligentia . Non intellexit ergo tunc , quare Christus illa ætate inter doctores sapientiam suam revelaverit ; sed tamen ulterius non interrogavit . Cum enim audivit opus esse paternæ voluntatis , statim acquiecit . Disce judicium subiicere . Neque enim necessarium est , ut omnium rationes aequalaris , que Deus , que Superiores de te disponunt . Noli eas investigare , aliás animi quietem turbabis . Satis sit tibi , Deus vult .

FERIA IV.

De descensu ex templo .

1. *E* T descendit cum eis . Luc. 2. Audi narrantem JESUM , quæ sibi eo triduo evenerint . Specta audiensem magna aviditate Virginem , & omnia verba corde suo obseruantem . Dicte descendere ad sensum , D. Anton. fer. infra Octav. Epiph. O rigida superbia , qua super altitudinem nubium moliris ascendere ; descendere , obervo , quia JESUS descendit & non tam corpore ex edito loco templi , quam animo per humilitatem .

2. *Et erat subditus illis .* Ibid. Quis ? cui ? Creator creaturæ , Dominus servo , Deus homini . O admiranda obedientia ! Erubescet , superbe sinis , ait Ber. hom. 1. sup. Missus Deus se

buu-

POST EPIPHANIAM . 83

humiliat , & surrexaltas . Si hominis , o homo , imitari dedignaris exemplum , certè non erit tibi indignum , sequi auctorem tuum . Vilius est tibi præpositus , non tam nobilis , non tam datus , quam tu ? Nunquid ab ejus nobilitate , ab ejus sapientia tantò es excelsior , quanto Deus ab homine ? Exemplum tibi dedit : tu eum sequere .

3. *Et erat subditus illis .* In quibus ? quo modo ? In vilissimis quibusque ; Officina fabri non exhibebat splendida . Tu ea , quæ fuerint , facile concipies . Agebat autem illa promptè , humiliiter , exaltè ; nec uno tantum die , sed usque ad trigesimum ætatis annum . Vilia tibi mandantur , & abjetta officia ? Nihil est vile , quod Dei imitatione agitur , qui vel vile non agit , vel agendo tollit vilitatem . Sit honor tuus vilia agere , si honorem tuum maximum judicas Christo proximo assimilari . Nè tempus te frangat , in totam vitam te generosè resolve abjectus esse in domo Dei .

FERIA V.

De profectu Christi in ætate , sapientia , & gratia .

1. *P* Uer autem Jesus proficiebat ætate . Luc. 2. Poterat naturam assumere robustam , ac virilis staturæ , ut Adamum creverat . Voluit infantilem , & per ætates transire : ut omni ætati exemplo esset . Crefcebat ætate , & viribus , ut ad graviora pro me toleranda robustior evaderet . Hoc fine nutriebat corpus , Heu me ! quantum absurdum ! qui corpus nutrio ad delicias , non ad Dei obse-

F 2 quium ,

84 HEBDOMADA VI.

quiū, non ad difficultia pro Deo agenda, aut toleranda. Parce, Domine, emendabo ad tuum exemplum.

2 *Proificiebat sapientia, & gratia.* Ibid. Plenus erat sapientia, & gratia à primo sui conceptus instanti, ita ut nihil ei accidere posset. Externè tamen crescere videbatur ad proportionem ætatis, cui accommodabat in oculis hominum sapientiam, & gratiam. Dilce, quod dum crescisti, & creceris, etiam debes sapientia, & gratia. Annis crevisti, quam parum virtute? Scientias humanas addidicisti, gratiae, & virtutis vix rudimenta attigisti. Quomodo subfisces, dum quæretur non quantum, sed quomodo vixeris; non quid didiceris, sed quid feceris.

3 *Apud Deum, & homines.* Ibid. Exhibebat enim opera semper excellentiora, quibus hominum æstimationem lucrabatur; & eximia erant ad augendam Dei gratiam, si hujus fuisset capax. Ita in omnibus Dei placitum, & hominum ædificationem coniungebat. Hocage & tu, ut per opera tua Deo placeras, & qui vident ea, glorificant Patrem, qui in celis est. Vanum est, si folos homines speques: si solum Deum, aliquid: si utrumque, optimum.

F E R I A VI.

Quid Christus egerit ad annum usque trigesimum,

* C Onsidera 1. ex plurium auctorum sententia, Christum transfigisse eos annos in altissima contemplatione. Cogita ergo tractasse cum cum Patre negotiorum salutis humanæ, difposuisse militantem Ecclesiastam,

POST EPIPHANIAM. 85

fiam, deflevisse peccata hominum, placuisse iram Patris, precatum fuisse veniam, &c. Non dubita te, tuaque peccata in illa contemplatione fuisse praesentia. Non merebaris hoc. Sola fuit illius bonitas, tui meminisse. In hanc debita tua repone. Dole, veniam per illas lachrymas precare. Vide, ut in posterum sis ei gaudio, non dolori.

2 Considera cum fuisse solatio SS. Matri, & Iosepho sua conversatione, quam credibile est tuisse potissimum de Dei bonitate misericordia, & opere salutis, ad quod venerat. Cogita, quis lucrit utriusque parentis gustus; qui affectus? Dilce, quæ tuæ conversationis materia esset debeat; qua scilicet a liquido proximo solatium, aut pium affectum imprimas. Alias vel in noxia incides, vel tempus perdes. Egisline hoc haec tenus.

3 Considera operatum esse manibus suis. Tractasse fabrilia credunt probati Authores. Hinc credi potest adjuvisse Iosephum ad suauitationem. Tam miseram vitam duxit JESUS. Et tamen non illi, sed tibi dictum est: *In sudore vultus tu usq[ue]r[is] pane.* Et tu amabis otium. Nec penitit habitat, quod nondum prædicet, aut miracula patret ad salutem hominum. Satis se agere judicat, quod agit id, quod scit Deum velle. Dilce hoc agere, quod obedientia jubet: et si tibi nihil agere, aut a Superioribus non satis pro tuis talentis occupari videaris. Satis agis, si id agis, quod per obedientiam scis Deo placere.

S A B B A T O .

Quæ virtutes ex Juventute Christi
colligantur.

Considera, cùm Christi vita disponere-
tur ad mortem Crucis, voluisse eum
durae potissimum virtutis specimina edere.
Ac 1. *Humilitatis*. Amavit enim nesciri &
occuluit Divinitatem, sapientiam, vim pa-
trandi miracula. Latuit in Nazareth igno-
tus omnibus in vili casu: exercuit objecta
ministeria, &c. Examina, qui te in istis
habeas. Non jactas ingenium, aut scientiam?
non ambis videri? non fugis solitudinem?
abhorres à vilibus. Quam parum es Christo
filius!

2. Secunda virtus *Obedientia*, 1. Erga Deum,
semper enim, quæ erant placita ei, faciebat, ut
respectu hujs omne illius opus fuerit obedi-
entia. Æstimata hanc virtutem, cuius pretium
Christus omnibus suis aëribus addi voluit. Po-
tes hoc imitari ad omne opus, quod ex voca-
tione tua facis. Scis enim certò Deum, &
Superiores velle. 2. Erga homines. Erat *sub-
ditus illis*, non in honoret; quæ non suppe-
tebant, sed in vilibus, constanter, promptè,
hilariter. Eximium quid esse crede, obediens,
quod Christus tam constanter, tot annis egit,
examina, quæ tua sit obedientia, non tan-
tum operis, sed etiam promptitudinis volun-
tatis, & abnegationis judicii.

3. Tertia est *continua Patientia* in pauper-
tate, & rerum etiam necessariarum defectu,
in ærumnis, in contemptu. Hanc ille vita
meliorem, Deoque gratiorem judicavit, &

ele-

HEBDOM. SEPTUAG. 87

elegit. O sinistra hominum iudicia, quibus
hæc vita extremum malorum est! dum pati
fugiunt, perdunt animas suas, quæ sola pa-
tientia possidentur. Et quid est, quod tu pa-
teris? quam leve? quam nihil; si cum eo
conferas, quod prior ille passus est? Ad quid
te resolues?

DOMINICA SEPTUAGESIMÆ

Decretum SS. Trinitatis, ut Chri-
stus moriatur.

Quid facimus? Joan. 11. Cogita te inte-
resse consilio SS. Trinitatis consultan-
tis, sitne perendus homo, ut meruerat, an
mortuus Dei hominis redimendus. Quid fa-
cimus? Cogita adesse justitiam Divinam,
quæ enormitatem delicti exagerat. 1. Quia
homo Deum vilipendit, cuius praeceptum
transgressum est. 2. Quia praeceptum hoc e-
rat observatu facile. 3. Quia hoc ex malitia
fecit, cùm esset ad eum illuminatus, fultus gra-
tia, sine passionum rebellione. 4. Quia nec
motus est rigore penæ transgressuro imposita,
nec exemplo Angelorum, Igitur non mereri
misericordiam, sed justitiam. Agnosce hinc
gravitatem peccati. Detestare. Time ju-
stitiam.

2 Cogita adesse misericordiam, approbare
quidem omnia, quæ allegavit Justitia; ex-
cusare tamen hominem, quod fragilis sit
ex luto compositus, tentatus à dæmonে, idque
in despectum, & odium Dei. 2. Agere ne
perdatur, quia totum genus humanum per-
dendum efficit: non ita omnes omnino An-

88 HEBDOM. SEPTUAG.

gelos perditos : triumphaturum dæmonem , si homo dæminetur ; Deum habiturum nomen rigidū , non misericordis ; cūm misericordiæ nullus haſtenus fuerit locus , nullus futurus : Convenire denique Dei bonitati , ut placetur . Exhibe te miserationis egentem , hanc invoca , lauda , gratias age , spera .

2 Expedit , ut unus moriatur homo , ne tota gens pereat . Ibid. Cogita hanc esse SS. Trinitatis conclusionem , qua magis in misericordiam inclinat , quam in iustitiam . Quod iustus enim sit , à nostra malitia habet ; quod vero misericors , à sua bonitate . O quād expedit & pro Dei gloria manifestanda , & pro hominum salute ! Agnoce , adora , lauda , amare , time offendere hanc bonitatem , ipera in eam . Sed quæ tua erit in eam obligatio ? quād cam amabis , quam illi servies ?

FERIA II.

Concilium Pharisæorum adversus Christum .

1 Collegerunt Pontifices , & Pharisæi concilium , & dicebant eis Quid facimus ? Joan. 11. Qui coeunt ? inimici Christi , invidi ejus gloria , quid miracula patret , quid à plebe honoretur . Quæ fana sententia expectari potest à judicibus odio , & invidia exceccatis ? Quo fine coeunt ? Ut JESUM dolo teneant , & occidant . Hocne meritus est Christus , qui pertransivit omnibus benefaciendo ? Quid fecisles , si illi concilio adfuis- ses ? que in iniquos illos zelo exarxisse ? In te converte hæc tela . Tu contra eum sæpius con-

HEBDOM. SEPTUAG. 89

conspirasti . Amor proprii convocavit concilium passionum : quibus quoties satisfacis , deceras adversus Dominum . Et hoc meretur per tot tibi impensi beneficia . O ingratitudo !

2 Hic homo multa signa facit . Ibid. Nec nominare eum dignantur , adeò vilem aestimant . Hoc initium est ruinæ , Deum non magni aestimare . Confitentur , quod multa signa faciat , & tamen perditum eunt Iesum , quia timent regno temporali . Pluris hoc regnum aestimant , quam Deum . O infania ! fed tua . Quoties tu Deum , si non vilem , certè non prodignitate magnum aestimasti ? vilia illi tuarum passionum delectamenta anteposuisti . Cape hanc veritatem , unicum tuum bonum esse , Deum amare , & illi soli servire .

3 Expedit , ut unus moriatur homo . Ibid. Innocens , Propheta , patrator miraculorum , Messias , non accusatus , non auditus , non convictus : & tamen expedit , ut moriatur , ne regnum pereat ? O scelerate ! non expedit tua , sed Dei sententia , qui impio tuo decreto ad bonum generis humani uititur . Haec Dei indeos est , ex pessimis optima eruere . Imitari potes , si ex tui contemptu eruas humilitatem , ex afflictionibus patientiam , ex creaturis Dei laudem . Ita diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum . Rom. 8.

FERIA III.

Cœna in Bethania à Martha , & Maria Christo exhibita .

1 Ecerunt autem ei cenam ibi , & Martha ministrabat . Joann. 12. Cœna hæc facta

90 HEBDOMADA SEPTUAG.

facta est in domo Simonis leprosi post Lazarum resuscitatum , Christo in gratiarum actionem . Martha ergo in domo aliena ministrabat Christo . Qui amat , ubique captat occasionem amato ministrandi . Nullus illi locus , nulla domus ad hoc peregrina est , etiam sponte famulorum officium suscipit . At quo te pratercent occasions . Si amares , omnem venarieris , ubivis , quovis tempore . Si hoc egisses semper , quam gravis esfes meritis . Non agre feras alios sedere in quiete , te autem ministerio fatigari . Diverbis diversa mandantur merendi studia ; istud tibi . Ista Deo places .

2 Maria accepit libram unguenti nardi pīsticū pretiosi , & unxit pedes Iesu , & extorbi capillis suis . Ibid . Unxerat jam antea in sua conversione Christi pedes . Unxit hic in gratiarum actionem de resuscitato Lazarō . Expende ad Christi pedes in aliorum præfentia projectæ humiliatem , sui contemptum , amorem , gratiarum actionem , quā pretiosissimum , quod habebat , DEO immolat . Attende , quam Christus habeat complacentiam , quam hujus actionis aestimationem ? Afferet & tu non vilia , non perfunctoria opera , sed pretiosa , pleno , & interno affectu exhibita , qui à Deo tam pretiosa accipis .

3 Et domus impleta est ex odore unguenti . Ibid . Chr̄istus odor fumis . Cor . 2. aut saltem esse debemus . Odor operum nostrorum est adiudicatio proximi . Eximia religio virtus totam unam domum replet hoc odore . Quid major es , eo magis hoc præsta . Majorum exempla trahunt minores . Vide autem magis , ne de te queratur Deus . Ecce fecisti ederū

HEBDOM. SEPTUAG. 91
rem nostrum . Exod . 5. Si vel aliis exemplo sis malo , vel bono illudas .

F E R I A IV.

Murmur Discipulorum de profuso Magdalēnē unguento .

1 Videntes autem Discipuli indignati sunt , dicentes . Matt . 26. Murmurabant de prodigalitate , & indiscretione Magdalēnē , qui quo affectu hoc ageret , non videbant . Nunquam deerunt , qui de justorum virtutibus finitrè judicent , loquuntur , & in malum interpretentur sive ignorantia , sive malitia . Et jam boni suas formant censuras zelo quandoque indiscreto , quid si & Superiores ? Si vis bonus esle Religiosus , debes ad haec animum parare . Ad judicia Dei respice , hominum contempnes . Isti corticem vident , Deus medullam . Cave autem , ne & tu aliorum acta in malum interpreteris , dum potes in bonum .

2 Dixit unus ex Discipulis ejus Judas Iscariotes . Joan . 12. Matthæus , & Marcus plures murmurasse scribunt : Joannes , unicum Judam . Augustinus combinat , eis *Juda dicens persuasum esse* . Ita murmurator unus , læpe circulum integrum ad murmur trahit . Cave , tu incipias , cave , incipiente alio prosequaris . Facies , si afflues casaliorum actiones apud te in bonum interpretari .

3 Potius enim unguentum istud venundari multo , & dari pauperibus . Matt . 26. Ecce quod pallium obtexit iniquitati : quasi ei cura esset de pauperibus , qui fur erat , & propriecebat furandi occasionem , si illud unguentum venditum fuisset . Ita vestiuntur plerumque malæ passiones .

nes, Iraeferis, vis zelum videri; familiaritati peculiari indulges, vis charitatem aestimari; effundis te ad solatia creaturarum, vis dici frumentos conversari. Sed pallio hoc non tegetis apud Deum.

F E R I A V.

Christus defendit Magdalenam.

1 Ciesen autem JESUS ait: Quid molesti eis sis hic mulieri; opus enim bonum operata est in me. Ibid. Semper JESUS ad vocatus est Mariae. Luc. 7. contra Phariseum peccatum arguentem. Luc. 20. contra Martham de otio accusantem. Hic contra Judam murmurantem. En quomodo semper virtus Deum habet patronum. Quod solatium hinc fuerit Magdalena adhuc novitias in via virtutis! Quantum fuerit animata! Quid te affligunt sinistra hominum iudicia, murmura, censuræ? nunquid propterea virtutem deferes? absit, perge bene agere. Confide: Deum habebis defensionem. Erit tempus, quo aperietur veritas cum tuo solatio majore.

2 Nam semper pauperes habentis vobiscum; me autem non semper habebitis. Mittens enim hac unguentum in corpus meum, ad sepelendum me fecit. Ibid. Solvit rationem murmuris de cura pauperum. Non detegit Iudeus intentionem furandi, quam noverat Dominus. Ut dicas non te defendere per revelationem alienæ culpe. Infirmum innocentiae tue argumentum est alterius culpa. Laudat deinde intentionem Magdalena, quod prevente ungere corpus suum, Marc. 14, quid vel ex conversatione cum Christo, vel afflato Spiritu S. didicerat, se post mortem

ten non unduram. Placent ergo Deo praeventa obsequia, quorum post non datur occasio. Sic omnem gratiam aestima, omnem occasionem arripe: quia nescis, an post futura sit.

3 Ubique prædicatum fuerit hoc Evangelium in toto mundo, dicetur, & quod haec fecit in memoriam ejus. Ibid. Silebat Magdalena ad murmur Iude: Ecce Dominus fidelis omnes ad eum præconium excitat. Ad eo placet illi silentium humile inter calumnias. Unxerat alias Magdalena Christum. Luc. 7. Non promittitur illi operi memoria sæculorum, quia erat adhuc incipiens in virtute: promittitur isti functioni, quia progressus est in virtute, & ascendit ad caput usque Christi, quod illo unguento imbuti; ibi autem solùm ad pedes habuit: ibi erant purgativi affectus, hinc unitivi. Incipere necessarium est, sed progredi laudabile. Vide ergo, ne fistas, quovis die incrementum adde.

F E R I A VI.

Ascendens Hierosolymam prædictis suam passionem.

1 Rant autem in via ascendentis Hierosolymam, & præcedebat illos JESUS, & stupabant. Debuit infolta fuisse Christi præparatio, quod stupuerint discipuli. Quæ vero ejus causa; 1. Ut ostenderet, quæ prompta voluntate ad patiendum feratur. Ad miracula edenda ordinario ibat passu, ad passionem accelerato. Amor addidit alas. Quæ lentinum ego, quæ refractarius ad ardua! O trah me post te. 2. Ut ostenderet se ad labores, & dolores præire. Cur ergo præcedere

cedere tu vis ad honores, ad delicias? Quantum abes à Spiritu Christi! Mirare cum Apostolis præcedentem; sed cum iisdem etiam sequere.

2 Ecce ascendens Hierosolymam, & Filius hominis tradetur Principibus Sacerdotum. Matt. 20. Sæpius alias nunc iterum passionem suam prædictis Apostolis. Cur toties? Quia quod quis amat, semper habet in memoria, libenter de eo loquitur. Non est tibi in memoria passio Christi, quia pati non amas. Patiendum tamen est necessitate quadam. Noli pati ut brutum, ut dulcium patiaris, memento patientis JESU. 2. ut ad aliquid patiendum discipulos animaret exemplo suo, qui simul ascenderant. Qui cum Christo ascendit, seu ad virtutem, seu ad cœlestem Hierusalem, pati debet. Sed non solus, habet secum Christum cuius vel memoria cruciatus lenit.

3 Et ipsi nihil horum intellexerunt. Luc. 18. Terrena adhuc sapiebant, & magni faciebant ea, quæ mundus æstimat, delicias, honores, gloriæ, &c. à contemptu autem, contumelias, & doloribus abhorrebat. Animus, qui terrena sapit, non percipit, quod Deus æstimat. Unde tu tam aridus es in meditatione vitae, & mortis Christi? Quia non habes æstimationem, & amorem contemptus, & afflictionum; sed honorum, vanitatum, & delectationum sensus, Desie insipientiam tuam, & disce ab optimo Magistro pati. Quia non est discipulus supra magistrum, Matth. 10.

S A B B A T O.

Præparatio ad solemnum ingressum
in Hierusalem.

1 E T ascensio JESUS Hierosolymam, as-
sumptus duodecim Discipulos. Matt. 20. Non ignorabat Christus decrevisse Judæos, ut eum dolo tenerent, & occiderent. Marc. 14. Voluit tamen Hierosolymam solemniter ingredi, & cum ea pompa, quæ a prophetis de Messia prædicta fuit. ut ostenderet se verum esse Messiam, & præberet se agnoscendi occasionem, ut inexcusabiles essent, si non ut tam venerarent. Omnibus enim dat Deus gratias, non omnes accipiunt. Stude, ut oblatas accipias: time si negligas. 2. ut ostenderet, non posse Judæos exequi decretam mortem, nisi ipse velit. A Deo pendet, quidquid decreveris. Eius ergo gubernationi te in omnibus committe.

2 Ite in castellum, quod contra vos est, & statim invenietis asinam alligatam, & pullum cum ea, solvit, & adducite mihi. Si quis vobis aliquid dixerit, dicite, quia Dominus his opus habet. Matt. 21. Ostendit Divinitatem suam, significando absentia. Crede, non abesse à te. Adora, ama, time. 2. Exercet Dominum, quod habet in omnes res creatas. Et tu huic subiectus es. Patete eum in te dominari. Cum interna te cogitatione monet, ut frangas appetitum, ut subdas voluntatem, ut linguam modereris; cogita has asinas esse, & tibi dici, Dominus his opus habet, Negabisne hoc illi.

3 Euntes autem Discipuli fecerunt sicut præcepisti illis JESUS, & adduxerunt asinam & pul-

96 HEBDOM. SEXAG.

Et pullum. Ibid. Obediunt Apostoli perfecte, sicut praecepit, nec ullam movent ulterius questionem. Par fuit promptitudo Domini illorum jumentorum. Auditio enim, quod Dominus his opus habet; nec qui sint, nec a quo missi, nec causam, nec tempus quaerit. En bonam in utriusque voluntatem faciendi, quod placet Domino. Examina quam bona sit tua, quam prompta ad bonas suggestiones. Disponne eam, ut sit melior.

DOMINICA SEXAGESIMÆ.

Triumphalis ingressus Christi in Hierusalem.

Imposuerunt super eos vestimenta sua, & desuper eum sedere fecerunt. Plurima autem turba straverunt vestimenta, &c. Matt. 21. Considera obsequia Discipulorum, & turborum officia in textu enumerata. Quis excitat turbam, quæ non ignorabat Principes in Christum conjurasse? nisi qui corda moveret Deus, & contra timores firmat. Quid spectare poterant à paupere JESU, & pauperibus Discipulis? immo timere poterant Principum indignationem. Sola aestimatio Christi eos movit, quam conceperant ex ejus miraculis, & recente suscitato Lazaro. O si magnam conciperes Dei estimationem! que obsequia praefates Deo! quam fortiter adversus te ipsum, & concilia tuarum passionum dimicares!

2. Clamabant dicentes: Hosanna filio David: Benedictus, qui venit, &c. Ibid. Considera turbam hanc tria conjunxisse, quibus vera devo-tio perfecta: Cor, sive affectum, quo Christum

HEBDOM. SEXAG. 97

stum prosequabantur: Lingua, seu voces, quibus cum laudabant: Manus, seu opera, quibus ramos cædebant. Non est vera devo-tio, quæ hæc tria non habet; quia nisi hæc Deo reddat, non reddit nos totos. Confer devotionem tuam. Vide, an verba, & opera procedant ex affectu? an ut loqueris, ita facias? an vox sit Jacob, manus autem Esau? Totus Dei eris, si illa tria conjungas.

3. Ecce Rex tuus venit tibi. Ibid. Cogita te invitari ad hoc spectaculum. Ecce Rex tuus omni titulo. Debes ergo ei omnem subiectio-nem. Venit tibi, id est, tuo bono; cui omnes suas cogitationes, studia, vitam, sanguinem est impensurus; ut te egenum dixerit, per-richtitantem protegat, miserum, & vilem ad Regnum evchat. Attolle illi portas cordis, ut introeat Rex gloriae. Agnosce affectum. Ad-dora Regem: offer illi intellectum, volunta-tem, & affectustuos.

FERIA II.

Invidi Pharisæorum sermones.

1. Videntis, quia nihil proficiimus, Ecce mundus torus post eum abiit: Joan. 12. Considera invidiam Pharisæorum. Qui occidit volebant Christum, quam ægrè ferunt honoratum! Sed fateri debent, se nihil profi-cere. Noli animo deiici, si invidiam patias-ris. Nihil proficit: solùm invidium crucia-bit. Noli etiam invidere, ne crucieris. **2.** Dicunt plus quam verum sit, quod totus mundus eum sequatur, ut magis suam ra-biem acuant. Utinam vero id verum esset! se-quantur cum Infideles, Heretici, Judæi. Tu pri-mus

98 HEBDOM. SEXAGES.

maus sis . Si alius plausum , & accursum habeat,
tu non invide .

2 Quidam autem Pharisaorum dixerunt ad illum . Magister intrepa Discipulos tuos . Luc . 19. Eccē livoris ingenium , & vult impeditos Christi plausus : audet ab ipso Christo id petere , ut eos prohibeat . Vocant Magistrum , ut petitioni per blandimenta viam sternant . Quid petunt ? ut Discipulos inciperet . Quare ? Estne malum , quod applaudant Domino ? Sed invidiā nihil rectum videt , etiam pia , & sancta improbat . Absit à me hac , & omnis passio , quae sensum pervertit , & excusat .

3 Quibus ipse ait . Dico vobis , quia fibi cauerint , lapides clamabunt . Ibid . Senius est , quod non silebunt hi , qui à Deo moti sunt : si tamen silerent , posse Deum etiam durissimi cordis homines ad dandam fibi gloriam excitare . Ita est . Nullum cor est tam durum , quod Deus vel frangere , vel mollire non possit . Post ergo & meum . Sed haec tenus ego obfici . Quid feci ? Quoties voluit ille ? Quoties ego restiti ? Tame , quia cor durum male habebit in novissimo . Eccl . 3.

F E R I A III.

Flet super civitatem Hierusalem .

V Idens civitatem flevit super illam . Luc . 19. Quid lachrymæ in æstu plausum ? Videt Hierusalem , & in ea totum mundum . Vider omnium sceleræ : etiam tua . Videt passionem suam celsiram multis in ruinam , ex propria coru[m] malitia . Poterat absolutè salvare , sed vult , ut gratiis suis cooperemus . Peribimus , si non utemur . Expende , an aliquam super te flendi occasionem dederit . Amorem ejus in te agnosce . Sed non sufficit , nisi ,

HEBDOM. SEXAGES. 99

nisi , & tu coopereris .

2 Si cognovisset et tu , & quidem in hac die sua , qua ad pacem tibi . Ibid . Indicat fletus sui causam esse cœcitatem populi non agnoscētis Messiam , ex qua odium , invidia , ingratitudo , & omne malum . Hinc laborat Diabolus , ut hanc cordibus nostris cœcitatem inducat , ut non agnoscamus quantum bonum sit gratia Dei , quantum malum peccatum ; non attendamus Dei inspirationibus , ne sequamur . Et hoc , in hac die tua , vitæ scilicet hujus , quæ sola est dies nostra : quam sequetur dies Domini . Vide ergo , quomodo diem tuum impendas , ne time re debas diem Domini . Deplors priorem cœ citatem , & tandem aperi oculos , ut agnoscas , quæ gratia tibi dentur ad vitam æternam .

3 Veniet dies in te , & circumdabunt te ini mici tui vallo , &c . Ibid . Prædictæ eversionem urbis per Romanos futuram , ob peccata , præ fertim in Christum commissa . Peccata enim sunt omnium misericordiarum cause , & preparant materiam vindictæ Dei . In his exprimitur miseria hominis in articulo mortis , qui male usus est tempore suæ visitationis , & gratiae . Cir cumdabunt eam inimici Dæmones : coangusta bunt preterita peccata : prosterent in terram omnes grandes , & vanas designationes , &c . quia non bene usus est tempore visitationis suæ . Vi de , quanti resert , uti gratia , dum tempus est .

F E R I A IV.

Pacifcitur Judas cum Principibus de tradendo JESU .

Tunc abiit unus de duodecim qui dictatur Judas Iscariotes , ad Principes Sacer-

Sacerdotum . Matth. 26. Tunc : postquam intravit aviditas pecuniarum occasione effusus unguenti; vel quando scivit congregatos in odiū Christi Pontifices. *Unus de duodecim* : in Apostolica dignitate constitutus . *Judas* : nominatur, ne Iulspicio cadat in plures . *Iscariotes* : ne quis cogiteret de Thaddæo . *Ad Principes Sacerdotum* intentissimos Christo , & morti ejus intentos . Vide quo evadant indomites animi passiones . 1. Ardebat avaritia Judas . 2. Hinc murmurator factus de proximo unguento . 3. tum cœpit odire Christum . 4. Eum pretio vendere . 5. non amico , sed capitalibus inimicis . Time proinde passiones tuas , & ideo applica illis securum mortificationis .

2. *Ex ait illis* : *Quid vultis mibi dare* , & ego sum vobis tradam . Ibid. Quantas , quam pre-
tiosas merces proponit pessimus mercator , Dei Filiu ! sed quam vili æstimat , qui pretii li-
bertatem iniquis emporibus remittit ? qui nec JESUM nominare dignatur ! Refine ergo tam
vili est DEUS ? Ah ! quoties tu cum vilioris
æstimasti ! At quantò pluris ille te fecit ? qui
pro te se , vitamque suam dedit . O brutum !
Si non pluris æstimas , si non amas .

3. *At illi confituerunt ei* 30. *argenteos*. Ibid.
Præmium jumenti , aut vilissimi mancipii ; *Quis* iste DEI contemptus . Sed altiore coniunctio tam parvo est venditus . *Noli ille voluisse pre-
tiosos facere in pretiis vilitate* , ait D. Paulin.
ep. 4. *Ipsa nobis hac vilitate pretiosior* , quod se
vili vult æstimari , ut ab omnibus ematur . Non
potes grandia pro Deo dare , da parva , da cu-
ram minimorum . His libenter se tibi vendit .

Cœna Paschalis.

¶ *I Te in civitatem ad quendam* , & dicit :
Magister dicit : apud te facio Pascha .
Mat. 26. Pauperissimus Jesus , nec ut Pascha celebret , propriam habet commoditatem . Vil-
ne , tu non tantum ad spiritalia , sed etiam ad
sensualia , omnem tibi suppetere commodita-
tem . Patri familias tantum innuit , quid pla-
ceat : Apud te facio Pascha : & ille protinus
affentitur , & servet ad obsequium . Suffici-
ne tibi a Deo , à Superioribus , à regula innui,
quid Deo placet , statimne affentiris , an quan-
doque servilibus cogendus es , sic præsum ope-
ris , & meritum perdis .

2. *Dæderio desideravi hoc Pascha manducare*
vobis . Ibid. *Hoc Pascha* ? quod est ulti-
mum vite sue , quod mox sequetur , acerba
passio , & mors infamis . Ideo omnino , quia
post hoc se fit secuturam mortem , ad quam tui
amore semper aspirabat . Quod vicinior est pa-
ssioni : eo maius gaudium prodit . Si Christum
te amare credis , & pati fugis , tibi mentiris .
Probatio amoris est passio , præsertim si sit cum
gudio , aut cum antecedente desiderio . O
quàm tu delicatus es ! Non corresponebis de-
sideriis Christi , nisi similia concipias .

3. Considera Christum hic servasse omnes
legis cæremonias , & quid eae significantur ,
contemplatum . In agno occiso , excoriatio affe ,
scipsum occidendum , flagellis excoriandum ,
& igne amoris consumendum . In festo non fra-
tilis ossibus : se luxatum quidem , offa tamen
sua non fracta , In festinatione comedentium ,
festi-

fellationem furor inimicorum. In luctu
agrestibus , sui fellis amaritudinem . In bacu
lo , quem manubus tenet , suam Crucem .
Cogita , qui fuerint hi affectus , se ad omnia
hæc offertentis : & conare similes eliceré .

F E R I A VI.

Lotoipedum.

Sciens , quia omnia dedit ei Pater inma
nus , surgit à cena , & coepit lavare pedes .
Joan. 13. Quæ connexio ista ? Scit omnia sibi da
ta in manus , & coepit lavare pedes ? Ut intel
ligas , quanta sit humilitas , intellige quanta sit
majestas ejus , qui se abicit . Poterne major
rem cogitare ? Appende vilitatem tuam : &
tamen humiliari detrectas . Omnia sunt ei data
in manus . Sed tu surripis aliquid illi : quia pe
des illi tuos , id est , affectus non das . Ubi va
gantur ? nonne post vestigia gregum , seu crea
turarum ? Collige eos : configna ei in manus , ut
ille laveret pulveribus , aut fordinibus , quæ ex
creaturis adhaerent , & manus sua eos tergit .

Surgit à cena , ponit vestimenta , accipit linea
teum , parat aquam , lavat , abstergit . Ibid . Om
nia solus agit . Cur non Discipulorum aliquis ad juvandum admittitur ? Ad honorata , ad filiationem Dei , ad hæreditatem regni , ad po
testatem absolvendi , & cieendi Dæmonia
admisit socios ; ad ea , quæ sunt humilitatis ,
prævenit omnes , nec opinante . Sic agunt veri
humiles . Non es vere humilis , si in vilii minis
terio non certas prævenire . At tu fortè nec
sequi contendis , & lentus aspicias alios . Credet
mihi , aspicies etiam olim de longe , cum illi
te ad præmium antecedent , & sero dolebis .

3 Ven-

3. *Venit ergo ad Simonem Petrum , &c.* Ibid.
Petrus videt hinc suam vilitatem , indè
majestatem DEI : stupet : *Domine , tu*
mibi lavas pedes ? Pondera singula verba .
Domine universorum , & meus : *Tu* cuius
est potestas , & imperium : *mibi servo vi*
llissimo , & peccatori , &c. Obstupefecit ve
rò quod ipsum toties in te faciat IESUS ,
toties te abluit non aqua , sed sanguine
suo , seu gratia ex meritis sanguinis . At
hujus tanta necessitas est , ut nisi te lave
rit , non sis habiturus partem cum illo . Dic
ergo cum Petro : *Domino , non tantum pe*
des affectuum , sed etiam caput cogitationum ,
& manus operum , ut omnia sint munda in
conspicüo tuo .

S A B B A T O .

Admonitio Discipulis data post
pedum ablutionem .

Scitis , quid fecerim vobis ? Si ergo ego lavi
pedes vestros Dominus , ac Magister ve
stier , & vos debetis alter alterius lavare pedes .
Joan. 13. Per interrogationem revocat eos ad
attentionem . Res enim attento dignissima
est humilitas Christi . 2. Verbo explicat .
quod prius exemplo ostendit . Efficacissima
sunt docentes verba , quæ ipsius factis ani
mantur . 3. Argumentum nervosum est : Ego
lavi , ergo & vos debetis : Ego vobis , ergo vos
alter alteri . Vide quam à minori ad majus be
ne concludat . 4. Hic vocat se Dominum , ac
Magistrum , ut efficacius persuadeat . Quid tu
ad ista ? stipes es , si non convinceris ; lapis es ,
si non moveris .

2 Exem-

104 HEBDOM. SEXAG.

2 Exemplum enim dedi vobis , ut quemadmodum ego feci , ita & vos faciatis . Ibid. Vide , quod facta Christi tendant : ut sint tibi in exemplum . Quantum est de te , Vitam adimis factis Christi , si non imitaris : fraudas enim ea fine suo : quia exempla cessant esse exempla , ubi cessat imitatio . Ne feceris tu hanc illis iniuriam . Vide etiam , quam bonum habes Dominum , qui non imponit tibi jugum , quod ipse prior non portet ? Quam bonum Magistrum , qui ut te blandius trahat , prius facit , quam verbo doceat ! Ut bend ergo operaris , attinge in singulis exemplis Christi , ut facias quemadmodum ille . Haec compendioya est , & certa perfectio nis norma .

3 Si hac scitis , beatitatis eritis , si feceritis ea . Ibid. Aperta doctrina est , quod non ille sit beatus , qui multa scit , sed qui facit , quae scit . Non enim magnum est , virtutem cognoscere , sed studiosè agere , ait Cyril. Alex. l. 9. in Joan. c. 9. Non ergo satis est , quod scitis exempla Domini . Ista scientia est quedam ad imitandum obligatio . Nam Luc. 12. Servus , qui scit voluntatem Domini sui , vapulas multis , si non faciat secundum eam . Expende , quanta tu lumina habeas , quantum honorum cognitionem . O si secundum eam faceres , quam esses beatus .

DOMINICA QUINQUAGESIMÆ

Institutio Venerabilis Eucharistie .

A Ceipite , & comedite . Hoc est corpus meum . Matth. 26. Crede primum
viva .

HEBDOM. QUINQUAG. 105

viva fide , carnem , sanguinem , animam Christi , Deitatem , & quidquid est Deus , esse in SS. Eucharistia , sive vi verborum , si ve per concomitantiam . Admirare Dei sapientiam , quæ Invenit novum modum se nobis communicandi . Obstupesc , & lauda omnipotentiam , quæ uno momento , solo verbo illa omnis sub speciebus panis , & vini ponit . Agnosce infinitum amorem , quo hoc facit . Sicut Pater Sic dilexit mundum ut Filium suum unigenitum daret : ita & Filius , ut seipsum daret , ut sit nobiscum usque ad consummationem saeculi . O admirabilis , & amabilis Deus ! Quod de te cogitaverit , ut incarnaretur , quantum est ? sed quod majus , quod in te , ve lut denro in mundum veniat , & omnia secum adferat , quæ tunc attulit ? Quid retribus Domino ?

2 Dominus JESUS in qua nocte tradebatur accepisti panem , &c. Considera tempus hujus institutionis . Erat illud ipsum , quo ejus vitæ strenuebant infideliæ , quo ferrebat odia Ju dæorum in illum . Sic aquæ persecutionum non potuerunt extinguere charitatem ejus . Sic amat nos etiam , cum inimici sumus . Tortura igitur vicina , crux , infamia non causarunt separationem Christi à te , sed major rem conjunctionem per hoc amoris , & unionis Sacramentum . Quis ergo te separabit à charitate Christi ? tribulatio ? an angustia ? an famæ ? an nuditas ? an periculum ? &c. Rom. 8. Conclude magno , ardenteque amore : In his omnibus superabo , propter eum , qui dilexit me .

3 Et manducantibus illis accepit JESUS panem , Marc. 14. Considera , quos Christus adhibuerit convivas , Apostolos nempè , & inter eos , ut communior habet sententia , etiam Ju dam .

dam . Sed quanta sumentium diversitas ! Illi corpore simul , & spiritu ardentissimæ devotionis , iste solùm corpore , spiritu autem in proditionem Christi intento . Vide bellum illam hic amoris cibo non mitigatam : & adverte , quomodo scelera in catenam eant , cum passio , ex qua ortum trahunt , non tempestivè opprimitur .

F E R I A II.

Christus super coena insinuat proditorem .

IESUS turbatus est spiritu , & dixit : An men dico vobis , quia unus ex vobis me tradet . Joan . 13 . Turbatio haec fuit vehementis tristitia . Cauta hujus est atrocitas criminis à Juda patrandi , ab Apostolo , à domeslico . Quid non agit , ut à meditato eum scelere reducat ? Ostendit se conscientia futuræ proditionis , ut non credat Judas suum scelus latere . Non nominat proditorem , ut parcat famæ ; ut non concientur in eum ali discipuli ; ut Judas hac lenitate trahatur : ne manifeste coargutus , fieri impudentior . Dum nihil proficit , dat signum proditoris . Qui intingit mecum manum , &c. Intenta ei Væ æternæ damnationis . O bonitas Dei ! O duritia peccatoris ? O Domine , non inture torco meum ad tot inspiraciones , quas & mihi mittis .

2 Et confirmati sunt validi , & ceperunt simul dicere : Nunquid ego sum , Domine ? Mat . 26 . Quod dixit . Unus ex vobis , omnes perturbat . S. Chrys. hom . 71 . in Joan . Quare ? 1 . Non de conscientia reatu , sed de humana mutabilitate in certo . 5 . Leo fer . 7 . de Pass . Etsi non essent sibi concii , timabant suæ fragilitati . Noli ergo

HEBDOM. QUINQUAG. 107
ergo & tu nimium tibi confidere . Cecidit Petrus , qui nimium sibi fidebat . 2 . Timenter , nemini verum esset , quod in se quisque noverat . Idem S. Leo . Etsi enim quis nihil sibi conscientius sit , non ex hoc iustificatus est . Time & tu , & dic : Ab occultis meis munda me . Audet & impudentissimus Judas idem querere . Quid tu facis , ne te suspectum patiaris ? Quam mansuetu respondit Christus : Tu dixisti ; non , tu sceleris , tu perfide , &c. Quid tu respondes ei , à quo offensus es ? quibus verbis ? quo vultu ? qua voce ?

3 Continuit exigit . Erat autem nocte . Et cum exivisset , dixit JESUS : Nunc clarificatus est filius hominis . Joan . 13 . Ingressus in eum Satanus , non permisit , ut orationem expectaret , timens ne scintillam in eis animo accenderet , & ad meliora retraberet . S. Cyril . Vide , quam studeat Daemon ab oratione avertere eos , quos tentat : & collige , quām efficax remedium esse debeat oratio . 2 . Quando exivit Judas , clarificatus est Christus : separato inde nequissimo Juda , & secum remanentibus sanctis . S. Augustin . 63 . in Joan . quasi una iniqua praesentia gloriam Christi obsecraverit . Qui ergo inter Santos vivis , stude virtuti , ne tua vita gloriam Christi obfuscet .

F E R I A III.

Contentio Discipulorum .

1 Falsa est contentio inter eos , quis eorum videtur esse maior . Luc . 22 . Corios facti de morte Magistri inquirebant , quis eorum videtur esse maior , ut rateris fieret Magister . Euthym . Quām citò mutantur affectus nostri !

108 HEBDOM. QUINQUAG.

Paulus ante contristati sunt valde, quod tradendus esset Christus: jam in ambitionem cadunt. Vide tu, ne sis in bono tam inconstans. Infirmæ virtutis sunt affectus desultorii. 2. Qui contendunt? Etiam in Christi schola? sub Magistro humilitatis. 3. Quæ materia disceptationis? *Quis videresur*, coram hominibus, non quis re ipsa esset. O vanitas! visne tu videri an esse?

2. *Qui major est in vobis*, fias sicut minor. Ibid. Hoc est pharmachum curandæ ambitioni. Nam contraria optimè curantur contraria. Excellentiores te iudicas officio, potestate, scientia, &c. Fias sicut minor. Ita lege à Christo sanctum est. Hoc ejus exemplo firmatum. *Ego autem in medio vestrum sum, scimus qui ministeriat*. Alii soli videntur esse maiores; qui se demittunt, re ipsa sunt. Credis hanc veritatem? Et cur non huc tua tendunt studia? cur locum, cathedram, officium, &c. honoratoria ambis?

3. *Et ego dispono vobis*, sicut dispositus mibi Pater meus regnum. Ibid. Accipe hoc ad dominandam ambitionem, ad sectandam humilitatem motivum, Pater dispositus Filio regnum per humilitatem, & Crucem. *Humiliavit semetipsum*, propter quid Deus exaltavit illum, & dedit illi Regnum. Phil. 2. Filius tibi eodem modo disponit regnum. Disponit, veluti testamento, & ultima voluntate, quam non licet infringere. Delictoria sunt ergo principia his contraria, quæ hactenus es fecutus. Illud certissimum est: *Quis se humiliat, exaltabitur*. Luc. 14.

FERIA IV.

Sermo Christi super Cœna.

Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Jo. 15. Longus

HEBDOM. QUINQUAG. 109

gus est sermo, & dignissimus, qui sapient le-gatur. Tria autem potissimum eo commen-davit. 1. quidem, Amorem Dei, non qua-lemcunque, sed permanentem, & constan-tem. Ad hunc ut inducat, suum in nos a-morem proponit. *Dilexi vos gratis*, sine ve-nistris meritis. *Sicut dilexit me Pater*, tam intenso, tam puro amore. Nonne jure a-mari exigit, qui ita amat? Et quod signum amoris ei dabis? unum petit: *Si diligitis me*, mandata mea servate. Quam facile? mandata ejus gravia non sunt. Da ne hoc signum in regularum observantia? Quem fru-ctum feret, qui ita diligit? 1. *Manifestabo ei me ipsum per plura lumina*. 2. *Pater meus dili-get eum*. Ad eum venimus, & mansionem apud eum faciemus. Expende haec omnia.

2. *Mandatum novum do vobis*, ut diligatis invicem sicut dilexi vos. Ibid. 2. Commendat dilectionem proximi. Si hec absit, non est dilectio Dei. 1. Joan. 4. *Mandatum novum*: in quo fundatur lex nova, quæ est lex amoris, in qua sub capite Christo omnes unum corpus sumus, singuli autem alter alterius membra. Rom. 4. *Novum non novitatem diligendi, sed diligendi*, sicut ipso dilexit, gratis, etiam inimicos eum suo incommodo, per tormenta, usque ad Crucem, ut nos salvaret. O quantum abes ab hac perfectione! Sivis Discipulus ejus esse, accende hunc in te amorem. Hunc pro signo Discipulatus exigit. *In hoc cognoscent omnes*, quia Discipuli mei eis, si dilectionem habueritis ad invicem.

3. *Petite, & accipietis*. Commendat oratio-nem. Accendit fiduciam impetrandi: *Quod-eunque petieritis, faciam vobis*. 2. Auget fidu-ciam, quod petendum sit à Patre: *Si quid petier-*

110 HERDOM. QUINQUAG.

ritus Patrem, qui bonus est, & potens. 3. Docet, ut id, quod petitur, sic aliquid, id est, ut ait Aug. tr. 102. in Jo. quod in beatitudine & comparatione non sit nihil. 4. Docet petendum in nomine, seu per merita sua, quae, ut ait Rupert. l. 12. in Jo. necessarium sunt universa orationis vehiculum. 5. Quod petitur, dirigatur ad gloriam Dei: Ut glorificetur Pater in Filio. Si has conditions accurate servaveris, quod petes, accipies.

FERIA V.

Christus consolatur Apostolos.

Non relinquam vos orphanos; veniam ad vos. Jo. 14. Consolatur de suo abitu fratres Apostolos, pollicendo semper praefens suum auxilium in omni tribulatione. Si Deus tecum, quis contra te? Non relinquet te, nisi prior tuum relinques. Perseverabit esse Pater, si non definis esse filias. Etsi te modicum relinquat in desolatione, aut afflictione: iterum modicum, & videbit eum, & gaudebit cor tuum. 2. Animat eos spe premii eterni: In domo Patri mei mansio multi sunt, & ego vado vobis praerare locum. Modicum est quodcumque tribulatio nis, sed aeternum quandoque glorie pondus illi promittitur. Illuc respice, ne pressus animo deficias.

2 Quia de mundo non es sis, sed ego elegi te de mundo, propterea odit vos mundus. Joan. 16. En aliud solatium: quia signum est Divinae electionis, si habebas, quod patieris. Quos reprobatis, patitur ire post vestigia regnum, ac delectationum suarum. Addit: Ipse Pater amat vos, quia vos me amatis. Quartum solatium, quia afflictiones sunt pignus amoris DEI in nos. Quam majorem consolationem petis,

HERDOM. QUINQUAG. 111

petis, quam scire, quod te Deus amet?

3 Si me persecuti sunt, & vos persequentur. Ibid. Quinto exemplum suum in solatum adducit. Me priorem vobis odio habuit. Sed confidite, ego vici mundum, vos quoque vincetis, quia ego vobiscum pugno. 6. Denique Tristitia vestra convergetur in gaudium; mundus vero gaudium in aeterna lamenta. Quanto melius tibi est amplecti viam, cujus terminus est aeternum gaudere. Ad spinas ergo, ad Crucem aspira.

FERIA VI.

Oratio Christi ad Patrem pro Discipulis.

Pater sancte, serua eos in nomine tuo, quos dedisti mihi, ut sint unum sicut & nos. Joan. 17. 1. Per unionem charitatis perfectissimam, ut sint unum, sicut personae Trinitatis, si non natura, saltem intellectu, iudicio, voluntate; idem sapient, idem velint. Vide, ut tua talis sit charitas. 2. Non ego, ut tolles eos de mundo, ex tribulationibus, quia vos lo eos adhuc pro nomine meo pati: sed ut servos eos a malo, id est, peccato. Magis ergo sollicitus es tu, ut peccatum fugias, quam Crucem, & afflictionem. 3. Sanctifica eos in veritate, per gratiam Spiritus Sancti, ut sint idonei ministri Evangelii. Sed tu etiam, ut talis sis, gratiae collabora, neque sis factus sanctus, sed in veritate.

Tui erant, & tu mihi eos dedisti, & sermonem tuum servaverunt. Hoc primum motivum est, quare pro iis oret. Ex parte quidem Christi, quia illi a Patre commissi erant. Ex parte vero Discipulorum, quia sermonem

G. 4. DEI,

HEBDOM. QUINQUAG.¹¹²

DEI, seu fidem, aut legem servaverunt, & gratia Dei in eis vacua non fuit; ac per hoc se dignos reddiderunt, ut pro iis oraret. Vis ad vocatum JESUM apud DEUM experiri? vide, ut cum veritate dicas: *Tuus sum ego;* deinde ut gratia DEI apud te vacua non sit. 2. motivum est: *Clarificatus sum in eis;* quia me glorificant coram hominibus. An & tu DEUM glorificas affectu, verbo, opere!

3. *Non pro eis autem tantum rogo, sed & pro eis,* qui creditur sicut per verbum eorum in me. Ibid. Crede, & pro te orasse, quem praesentem, ut comprehensor in essentia Divina, ut viator per scientiam infusam videbat. Effe. Qum habebit oratio, si tu non resistas. Quid vero oravit pro te, & pro omnibus? 1. *Ut omnes sint unum per charitatem inter se.* 2. *Sicut tu Pater in me,* & ego in te, ut & ipsi nobis unum sint per charitatem ad DEUM. Duplicem ergo hunc amorem pro te possumus. O quam felix, si hunc habeas! at non habebis, nisi omnem alium sensualem amorem expellas.

S A B B A T O.

A cenaculo in hortum egreditur, & praedit scandalum Discipulorum.

1. **E**t egressus ibat secundum confusudinem in montem olivarum. Luc. 22. Ex urbe olim sibi dilecta, tot beneficia adornata, lachrymis à se deplorata, sed, quæ gratiis non est usia, egreditur JESUS. Quis non timeat, vel inter ipsa beneficia, ne à JESU deseratur? Non ex eo securum te redditum quid dantur, sed quia cooperaris; quantum vales. Ibat se-

cun-

HEBDOM. QUINQUAG.¹¹³

undum confusudinem, qua oratus se à tumultibus subducebat, quam non deferuit, et si se ibi comprehendendum sciret. Disce non admittere spiritualibus exercitus impedimenta, multò minus querere, aut prætexere.

2. Tunc dicit illis JESUS; omnes vos scandalum pasiemini in me in nocte ista. Matth. 16. timore, & pusillimitate, qua me Pastorem vestrum dereritis, ubi ea videbitis evenire, quæ toties prædixi. Aliud est de vinculis, & morte cogitare, aliud periculum praesens vide re. Vix ullum terrent absentia mala, at prætentia etiam fortis frangunt. Etsi mille meditationibus pati ardua propuleris, adhuc ita in timore, & non tibi, sed soli gratiae innitere.

3. Respondens autem Petrus, ait illi: Etsi omnes scandalizari fuerint in te, ego nūquam scandalizabor. Ibid. Ex fervore quidem suo solito, sed non cum humilitate conjuncto haec dixit Petrus. Qui sibi prædidit, multa jaclat, paupera præstat, in gravia incidit. Sic Petrus 1. contradicit Christo primæ veritati, idque non semel, sed iteratè. 2. Christo gravius prædicenti lapsum pertinaciter resistit. 3. A lios inducit exemplo tuo, ut similiter omnes dicerent. Debius est dicere: dona mibi gratiam, ut si omnes scandalum passi fuerint, ego in negationem non cadam. Orig. hom. 35. in Matth. Neque bonis ergo tuis affectibus nimium fide, quia levientio mutantur; sed eos in gratia Dei funda.